

عنوان مقاله:

بازیابی مفهوم معنویت در معماری بر اساس نظریه ارزشمندی بنیادین انسان

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

محمدحسین شیخ شعاعی - دکترای عرفان اسلامی، قم

خلاصه مقاله:

دغدغه معنوی انسان او را به چگونگی ساخت های مختلف زندگی او از جمله مکان و معماری می کشاند. از اینجا بازنمایی معنویت در معماری برای او مهم می شود. این نوشتار به دنبال تعریفی تازه از معماری معنوی بر اساس نظریه ای است که نیاز به ارزشمندی را در مرکز و بنیان نیازهای انسان قرار می دهد تا به این وسیله ضعف در مبانی انسان شناختی نظریات معماری معنوی را نیز تا حدی برطرف سازد. این پژوهش با روش توصیفی تحلیلی و بر اساس اسناد کتابخانه ای انجام شده است. نتایج پژوهش نشان می دهد که معنویت بر اساس نظریه مذکور، فرایندی درونی در انسان برای ارزش بخشی به او به وسیله ارزش-هایی غیر مادی و غیرظاهری است که بر اساس آن، معنویت در معماری مطلوب به دنبال تکریم انسان را در ارتباط با امور عمیق باطنی است. معماری معنوی، کرامت درونی انسان را جستجو می کند و بر اساس آن، مولفه های معنویت وقتی می توانند در معماری نمود یابند که تکریم انسان را در ارتباط با لایه های درونی انسان دنبال کند و او را از فضای رقابت و برتری طلبی مادی جدا کند. معماری معنوی به این ترتیب، در چهار سطح صورت، محتوی، رویه و رویکرد، انسان را از جزئی ترین ویژگی - های مکان به ساختار باطن / ظاهر در پدیده ها و به جهت گیری مکان در نسبت با منبع تامین ارزشمندی انسان و نهایتا در رویکرد کلی معماری به سمت تامین ارزشمندی در لایه های درونی و عمیق انسانی، به سلوک معنوی انسان کمک می کند. این نگاه به معماری معنوی، فهم مولفه های معنوی در معماری را وحدت می بخشد و مولفه های مختلف را بر اساس این معیار، بازشناسی و اولویت دهی می کند.

کلمات کلیدی:

معماری، معنویت، معماری معنوی، نیاز ارزشمندی بنیادین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1961202>

